

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ambrosius Calepi||nus Bergomates: professor de||uotus
ordinis Eremitarum sancti Au||gustini: Dictionum
latinarum e greco || pariter diriuantiu[m]:
earu[n]de[m]q[ue] interpre||tationu[m] collector ...**

Calepino, Ambrogio

[Wien], 1512

VD16 VD16 C 227

R Ante E

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97871](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97871)

Rauēna vrbis in octaua regione Italię. Sabinorū op-
pidū in ora litorea Adriaticę olim tota lignis com-
pacta edificata: aquis diffusa: pontibus ac lembis
pagrata a thessalis cōdita p̄hibet. Et cū a mari sunt
inundationes nō mediocriter accipit partē tēni palu-
stris. De hac Syrius lib. vii. Lenta paludoso. p̄cin-
dunt itagna Rauēne. Hinc ortus est Calliodorus te-
nator qui multa eruditissime scripsit.

Rauis rauedo vocat que fit aut nimia siccitate. p̄pter
clamorē: aut nimio humore ad vocis loca fluente: ex
quibus vox homini plerūq; negat. Plu. in au. Hinc
cine deduxisti me ad senem parcellimū: vbi si quid po-
scamus ad rauim poscam? p̄uisq; q̄q; det? Hinc ra-
uis is: rauus a uin.

Rauum veteres dixerunt obtusus. Unde raua vox ob-
tusa et parū liquida. Rauus color obtusus. i. mixtus
niger cum fuluo: color inter flauū et celiū. Cice. lib.
iii. acad. Quia nobilime p̄p̄to cū ceruleū tum rauum
videtur qd̄q; nunc sole coluer.

Rauiscellus diminutiua a rauo. Plau. Quis inq̄t hęc
mulier et ille rauiscellus qui venit.

Raucus qui nimio clamore vel alia causa vocem obtu-
sam habet. Aliquādo tñ refertur ad optimā vocem.
Virg. Dant sonitū rauū p̄ sara liquetia cygni. Hinc
raucitas et rauedo pro vocis obtusitate.

Rauco vermes terreni: ra dices. arborū ledētes. Plu.
Olea vbi quercus effusa sit male ponit: q̄i vermes
qui rauce vocant in radice quercus nascūt et trāsēnt.

Rauco is. rauci raulum raucus sum. Quo Irrauco.
Est et rauco es: a quo raucelso et irrauco.

R Ante E

Re p̄positio p̄ Apocopē a retro facta videt. Tñ re-
spicio retro aspicio reuerto: retroorto: reposco rez
datam retro posco. Et non nisi composita reperitur:
que etiā alias significationes habet. Nam quādoq;
perfectionē denotat vt recognosco. Quādoq; reci-
procactionem: vt redamo: Quāq; cōtra siue aduersus
vt reductor: repugno resisto: Quāq; iterum atq; iterū
seu sepe: vt reputo: Quāq; de nouo: vt renouo: qd̄ est
rursus nouum facio: Quāq; inde: vt renouo: Quāq;
valde vt redundo: Quādoq; longe. Virg. li. ii. Ita-
liā petere et terras tentare repostas. Ser. i. lōge posi-
tas: Quāq; denotat cōtrarietate suoz simplicū: vt re-
tego qd̄ rectum erat denudo. Resigno qd̄ signatum
erat aperio. Recludo clausus patefacio: Quāq; habet
diuersam licet nō contrariā a suis simplicibus signi-
ficationem: vt resisco. Nam cum scire sit cognoscere
rescire tñ siue resciscere nō est rursus cognoscere: sed
factū aliqd̄ occultū? et inopinatū insperatūq; cognosce-
re: aduertere. De hoc loco suo. Sic respondeo qd̄ nō
solū redico aut reprimito: sed re atq; affectu satia-
to. Habet aliquādo re eandem significationē quā
habet simplex: vt represento. Componit autē cū di-
ctione ab a incipientē: vt redamo redarguo. b vt re-
bello. c vt recurro. d vt reddo. e vt redeo. f vt refero.
g vt regredior. h vt redhibeo. i vt reicio. l vt relego.
m vt remigro. n vt renitro. p vt repugno. q vt requi-
ro. s vt relacio. t vt retineo. u vt reuerto. Sed cuz
a. e. z. b. interponit d. causa euphonię.

Reapte significat re ipsa. Pacu. Si nou est ingratum
reapte quod fecit.

Reate ciuitas in Umbria: ex qua Telpasianus origi-
nem duxit.

Reatus us: culpa crimen.

Rebello as: ex re et bello proprie significat repugno.
Unde rebelles dicunt qui in fide nō p̄manēt: et iustis
p̄ortantū repugnāt. Et rebellio repugnātia. Rebel-
lare vulnera seu vitia dicitur q̄i semel curata repul-
sulant. Plu. Strumica herba est: qua rursus sata re-

bellare credunt herbarū q̄ curauerūt vitia.
Rebla regio babiloniorum: vel vrbis que nunc Antio-
chia dicitur.

Rebo as: ex re et boō mugio. Sic est (vt inq̄t Ser.
in cō. Be. Nam apud latinos nullum verbum est qd̄
ante o finalē habeat o: excepto inchoo: qd̄ tamen ma-
iores aliter scribebant: aspirationem interponentes
duobus vocalibus et dicebant inchoo: p̄ translationē
tamen roboare significat resonare. Virg. li. iii. geor.
Reboant sylueq; et magnus olympus.

Recalesco rursus caleo. Cice. lib. iii. de natura deoz.
Quod nostris quoq; corp̄oribus contingit: cū motu
atq; agitatione recalescunt.

Recaluafter diminutiua est: significat eum qui fronte
calua est: nō toto capite quasi recaluaful? Legi quēn-
dā alioquin eruditū exponētē recaluastrū esse retro
caluū: qd̄ fallum esse constat ex auctoritate Hiero. in
Leui. scribētis. Si a frōte ceciderint pilī recaluafter
et mūdus. Dicitur et recaluaful. Plu. in ru. Equem
recaluū ac sillonē senem. Hiero. contra Iou. Re-
calua fronte de socrate. Hinc recalua as.

Recanētū ciuitas in Italia q̄ a pulcis recinata dicebat
Recedo is: ab eo discedo. Unde recessus pro discessu:
Aliqñ p̄orrahō extendo: a quo recessus pro spacio.
Curtius. In eo nemore longo recessu domus erat.
Et recedere est retro cedere: a quo fit aduerbiū re-
cessim: quod est retro cedendo. Plautus. Recessim
cedam ad parietem.

Recello is: reduco: recelino: sicut excello in altum extol-
lo. Apul. lib. i. de ass. Illa em̄ quotiens et parca na
res recellebā accedens: rotis n̄su rabido et spinam
prehēdens ad eā applicioze neu inherebat.

Recellitlunie dicitur sunt meritoze meretrices que deful-
tura quadā et assultura mouēt clunes: vti venus con-
cinnior incensoz p̄stetur. Plautus. An vis inter
ista versarier p̄cedas pistozum amicas recellitlu-
nias alicartias.

Recens nomē significat nouū: hoc est qd̄ nuper accidit
Unde recentior recentissimus aduerbiū recenter.
Cice. Hozū recentior nūq; dicitur ab vll o qd̄ scīa.
Idē Au. Cice. Comemorare non solū veterū sed
hozū etiā recentū vel duum vel comitū tuozū gra-
uissimos casus. Inuenit etiā recēs aduerbiū. Plau.
Qui recens ex agro venerat. Virgilius. Sole recēs
orto: id est recentī tempore.

Recentari: renouari: et denuo recens fieri. Actius. Baz
iam albificat p̄bebus et recētur cōmune lumen ho-
minibus et voluptas.

Recenseo es: recognosco et summa totius populi per
numeros colligo. Tñ recēsus p̄ recensionē et recog-
nitionē dicitur. Et recenset qui p̄ recensum numera-
ti sunt. Sue. in Lesa. Recēsus populi vicatim p̄ dños
insularū egit. Et in lib. Numeri scriptū est q̄ recēsti
sunt a viginti annis oēs q̄ poterāt ad bella p̄cedere.

Recido is: penul. cor. recidi recalum significat retro si-
ue iterū cado: et semp̄ p̄ducit re. Diog. Recidit inq;
suos mensa lupina pedes. Ambro. de obitu Saryri
p̄ simplici posuit. Semp̄ optauit vt si que p̄urbatio-
nes vel ecclesiā vel me manerēt: in me ponī ac meā
reciderent domum.

Recidua a um. p̄. p̄ducta significat qd̄ recidit. Vir-
gilius lib. iii. Et recidua manu posuissim pergama
vicia. i. que reciderunt quasi didoni se purgās dica-
gnas. Si mibi licuisset ruinas troie priorius inrau-
rassem: nō tot tantisq; laboribus ac periculis cōdere
nouā vrbē quēssissem. Similiter capit illud ex lib. vii.
Quin idē venci parē suus et paris alter funestoz
iterū recidua in pgama tede. licet Ser. interpretet
recidua post casum restituta. Quod minime vez est
cū nūq; restituta fuerit. Nam et si febris a Plu. re

edine dicant: no pprie neq ex vocabuli significatio-
ne fit sed ex appellatione tm: quasi recidiuorum fe-
dres ppter eos qui in eas incidit: post eaz depul-
sionem restitunt rediue pprie non recidue dicit
q: tuc non recidit siue no depellunt sed reuiscit r
integranē. Recidiuus igit qui recidit. i. qui retro vel
rursus cadit: r no possit pmanere. An etiā eius sim-
plex Raduus q cadit. Pl. lib. xv. Colligi mala post
equinoctiū autūnale neq ante sextādecimā lunā neq
ante primā horā caduā separari stramentis: stercis
paleisve subterni: rara cōponi vt limites perui spi-
ritum equalem accipiant. Similem significatiōē ha-
bent reliqua nomina in uuis terminata: vt natiuus:
votiuus: rediuiuus.

Recido is cidi sum: penul. pdu. ex re r cedo: qd incido
significat quasi retro feco. Unde recisos ramos dici
mus: id est resecatos.

Recitamentū a recido parū frustū r quasi ramentū ex
aliquo recisum. Pl. Ocylline dō eruginē cōtrahit
ex coronarium recitamentis in acetū additis.

Recipio is: penul. cor. ex re r capio. proprie recipere di-
cimus quādo quis aliquid qd tradidit recipit: quasi
retro vel rursus capio. Lilius. lib. ix. Recipient ar-
ma que p pactionē tradiderūt. Quis pro admittente:
accipere. Luce. lib. ii. offi. Lyrillū quendā suadentem
vt in vrbe manerent: r rēgē recipere lapidib⁹ ob-
ruerūt. Quis p reuocare. Arg. Sic ore effata recep-
pit ad sese. Quis in tutus reducere: liberare. Idem.
Medios ex hoste recepi. Hinc receptus us. p redu-
ctione. Et recipere seruū. Alp. dicit refugiu esse abscon-
dendi causa seruo p stare: vel in suo agro vel in alieno
loco edificio ve: qd receptus dare vulgo dicit. Quis
simpliciter reducere. Plau. in cap. Inde me cōtinuo
recipi rursus domū. Quis recupare. Luce. in Lato.
Larētū p qua vigilāria quo p silio recipit: tū qdem
me audite salinatorū q amissō opido fugerat in arcē
gloriati atq dicent. Hec opa Quinte Fabi Tarē-
tum recepisti. Et certe inquit ridens nisi tu amissiles
nunq recepisses. Quis ex ipse ad vsum suū r refer-
uare qd fit cū venditis ceteris sibi quippiā reseruat.
Plau. Abi nunc adolecens habet: posticula hoc re-
cepit cū edes venderet. Hinc receptitiuus seruus ap-
pellatus est nupte mulieris. pprius: quē. s. cū dotem
marito daret: sibi reseruauit: quotiens em mulier in
dāda viro dotē aliqua ex suis bonis retinet: nec ea ad
virū transmittit: recipere ea dicit. Quis prosternere.
Arg. li. viij. Totū cui cominus ensem cōdidit assur-
gēs r inlta morte recepit: qd r p accepit exponi pōt.
Sicut cū dicimus. Accepit eum crudeliter vel malis
modis. Significat etiā faciendā suscipere r cū ob-
ligatione pmittere. Luce. Crasso. Que tibi pmitto
ac recipio sanctissime esse obseruaturū. Quis simpli-
citer pmittere. Licinna ad Ci. Sed tū ego filio dice-
rā libru legeret: r ea cōditione daret si recipes te cor
recturū. Li. Buto. p polliceor poluit cū inquit. In
ipsa causa exponēda satis etiā de probitate dixit: sed
tū separatim ex me recipio fore eū tibi r voluptati r
viliū. Mā r modestū hoīem cognosco r prudentē r a
cupiditate omni remotissimū: pterea magni laboris
sumēs indultur: neq bec polliceri debeo q tibi ipsi
si bñ cognositis indicāda sunt. Seruat Luce. morē suū
vt difficile verbū recipio p facile polliceor: postea do-
cepti in ciuitate dicunt qui cū suffragio ci- (ceat.
ues sunt effecti: vt apud Liliū sepe legit. Et recepi-
mos est quē sponte ciuitas alienū ascitit.

Receptus us: reductio. i. quod se tutus recipit exercitus
An receptui canere dicim⁹ cū tuba exercit⁹ e plio re-
uocatur. Virgilius libro. ij. Planicies inculta facit
tutius receptus.

Receptitiuus a um: quod reseruatur. Unde receptitiuus

seruus appellatus est nupte mulieris pprius quem
reseruauit cum dotem marito daret. Qui r supdota
lis dicit dñe futurus iugis comes.

Recepto as: fr̄quetatiuū a recipio. Terent. Deum re-
ceptas filium.

Receptaculū locus in quem se tuto recipiunt. Cicero.
Omniū bonarū artū receptaculum.

Recipatia a veteribus dicebatur cū inter ciuitates pe-
grinas lex conuenit: vt res priuate reddantur singu-
lis recuperentur.

Recidipna vestes quas vocant cgnatorias. Iuuenalis.
Rusticus ille tuus sumit recidipna quiriæ. Cōposi-
tum nomen ex latino r greco. s. ex recinio. De r̄p̄o
no cgnā significat. Eadē etiā Tricliniaria dicunt.

Recinū vestis antiquissima quadrata vt inquit Tar-
cuius mediam partē retro solum iaciebant. An reci-
nari mimi. Ser. in cō. lib. ij. en. recinus dicit ab eo qd
post tergū reuicā: qd vulgo mauozte dicit.

Reciprocus a um: pe. cor. qd est repetitum. Unde pro-
nomen reciprocum dicit: quia in seipsum reflectitur.
Tar. A recipiendo deriuat reciprocū: r id esse asserit
qd aliquāde pfectū redit eo vnde pfectū est.

Reciproco as: repeto/reflecto/ remitto/ retrogradior.
Lilius lib. ij. de bello punico. Cū iā spiritū include-
ret ventus nec reciprocā care animā sineret auersi a vē-
to parump constedere. Bel. In eam pphylulā p quā
spiritus reciprocatur. Li. lib. ij. de diui. Si quidē ista
sic reciprocantur: vt si diuinatio sit: dū sint: si dū sint
diuinatio sit.

Recito as: ex re r cito significat scripturā clara voce vt
alij audiant intelligantq lego. An poete et alij scri-
ptores recitabant publice opa sua r nonnulli aliena.
Aliqñ nō legēdo sed memoriter referēdo fit recitatio
Quintil. In ista legē recitat: loquēs de muliere que

Reclamo as: pe. pdu. clamore aduertio: (ceca erat.
nō acquiesco. Luce. p Popeio. Propterea q istis re-
clamātib⁹ vos vnū illū elegistis quē bello pdonum
pponeretis. Idē L. Eulo. Eius orationi vehementer
reclamatū est. L. Dero. ad Dama. Sacerdotale or-
dinē nō tam pie q audacter inuasit: r reclamantibus
leuitis: nōne tu es Dgas rex r nō sacerdos.

Recludo is: pe. pdu. modo significat pbe claudio. Pie-
ro. Estū qd patebat recludēs fera offirmauit. Hic
habet significatiōē contrariā suo simplici. Plau. in
cap. Cellas refregit oēs intus: reclusitq armariū.

Reclunū morbus cū circa vngues cutis se soluit. L. Lue-
re enim soluerē est.

Recognosco rursus cognosco. Amb. Fraudis sue vas-
culum diabolus recognouit. Interdū pfecte cognos-
co. L. Act. lib. ij. Que facta cuz pater recognouisset
abdicauit atq expulit filiū. Interdū est (vt se aliquid
habet) reuido. Col. lib. ij. Panis portionisq bonita-
tē gustu suo exploret: vestē/manicas/pedūq tegmina
recognoscat. Inde etiā cū opus cōpositū emēdandē
causa reuidemus recognoscere dicimus.

Recolo is: pe. cor. significat reputo: repeto: meditor: et
mente tracto. Diom. Sup est vt singula recolēdo me-
moria tenus mādent: ne frustra cuz tpe euanescant.
Luce. p Archia. Quantū alij tribuit r̄p̄titiuus con-
uiuijs: quātū deniq alet: quātū pile: tm ego mibimet
ad hęc studia recolēda sumpsero. Interdū recolere
est rursus colere/celebrare/ reuidere/ seu requirere.
Diero. in plo. Paral. Si q̄s in hac interpretatiōe vo-
luerit aliqd r̄p̄bendere: interroget hebreos: suā con-
sciētā recolat: videat ordinē tertius sermonis: r tūc
nro labori si poterit detrahāt. Idē. p recitare posuit
scribēs ad Puncipiā. Sepe r multā flagitas virgo
chūti picipia: vt memoria sancte fgmīne Pharelle
litteris recola: r bonū quo diu fruiti lumus etiā ce-
teri nolcendū imitandūq describā. Interdū signū

cat ad mentē seu memoriā trahere. Aug. lib. ii. con. Ad hęc ei quid responderim nō fatie recolo.
Recondo is: repono & contego.
Recondo: rursus in cor reuoco: vel iterū rem cordi do. Et dicimus recondo: huius rei & hanc rem. Licet in Lato. Et pedestres naualesve pugnas: vt bella a se gesta triumphosq; recondent. Inuenit & cōmune. Hic ro. in Egecb. Dēs iusticię q̄s fecerat nō recordabunt. **Recreo**: rursus cresco. Di. Cartilago rupta non solum desicit: nec p̄cisa ossa recreat.
Recredesco: renouo tractū a vlnneribus que agitatioe nimia interdū recredescunt. i. cruda & noua sunt.
Recupo as: pe. cor. redimo & r̄ amissam rursus acq̄ro. Luuius li. v. Ferro nō auro recupare patriam iubet.
Rectus a vna rego fit: id est qd̄ regitur: sicut rector qui regit. Aliq̄n̄ recti dicit qui stat et erecti est. An dicitur. Ille vadit rectus: hoc est non flexus. Aliq̄n̄ dicit qui nullā in partē flexit: cuius cōtrariū est obliquus. Unde per translationē recti homines vocant iusti: & rectū iustū. Item rectū dicit p̄fectum officium qd̄ greci cathochoza vocant.
Rectus apud gramaticos dicitur primus casus: q̄ tamen improprie dicitur casus: cū n̄tū a nullo flexat: & ceteri casus ab eo flexant: & cadā: ideoq; dicitur casus.
Recta absolute a veteribus dicebat̄ cēna quā clientibus & cōuocatis: & recto ordine dicitur dēibus laute p̄cipēs dabāt. Sicut de Aug. Lūiuabat & assidue: nec vniq; nisi recta nō sine magno ordinē hominūq; dele etu. Bar. Domitia ē nobis sportula recta data est. Sportula dō specimē erat pusilli parciq; boīs. Idē in Mero. Adhibet̄ sumptib; mod; publice cene ad sportulas redacte. Recta tunica dicebat̄ q̄ ita p̄texta erat: vt veluti rigēs stare. Gel q̄ a stantib; ab imo in alitū terebat̄: hac Tirones & noue nupte induebant. Inuenit etiā recta aduerbiū. Pl. Cū domū recta p̄ scilicet. Virg. Non alitis faciunt cunctq; recta.
Rectum dicit̄ intestinum: quia in imo vnde exernitur dirigitur.
Recte aduerbiū significat bene iuste. Et differt recte dicere & vere dicere: q̄ recte dicere ad vba: vere ad sententiā referat̄. Mā possum; recte & falsū dicere: dū mō nullo vitio verborū diceat̄. Terē. Et recte & vere dicitur. **Rectangulus** est cum linea ita cōiungunt̄: vt nulla pars magis declinet.
Recubo as penul. cor. & recūbo is: quiesco: iaceo. Virg. Tityre tu patule recubans sub tegmine fagi. Et iterū. In te omnis domus inclinata recūbit.
Recula p. ce. cor. diminutiū est a res.
Recuso as: penul. pdu. ex re & cuso qd̄ a cudo is fit. Et significat refuto. Ambrō. Que a beata Agne veluti quedam sunt stercoza recusata.
Recuticus pe. pro. curatus: & cū a glāde reiecta est cutis. Quo noie dicitur iudei. Sidon. Ferr recuticorū primordia iudeorū. Causa cur hoc fiat referat̄ a La: crantio. Deus cupiēs (vt Socrati pariter placebat) corpōza humana esse fenestrata: nihil recti & obuoluti in sinib; cordis iussit nudādā glandē: hoc est cor disco: pericidū: qd̄ figurata similitudine glandi cōuenit: vt significaret cor ipm̄ retegendū & pura nuditate nudādū. Recutici ergo a recita verendūz cute vocati sunt iudei. Bar. Nec recuticorū fugis inguina Iudeorū. Etā qz̄ sanio: est glans a sane.
Redamo as: pe. cor. significat cōtra vel similit; siue me amātē amo. Aug. lib. iiii. co. h̄is atq; h̄mōi signis a corde amātū & redamātū p̄ceditib; p̄ os: p̄ linguā: p̄ oculos: & mille mor; gratissimos q̄s fomitib; p̄stare aios & ex plurib; vni facere: hoc ē qd̄ diligēt̄ i amicitis: & sic diligēt̄: vt rea sibi sit b̄ana p̄scia si nō ama uerit redamantē: aut si iam amantē nō redamauerit. nihil querēs ex eius corpe p̄ter iudicia benignolentię.

Redandro as: de pulsā dictionib; est ex re & andruos significat redeo.
Redeo is: redim & redij ituz: retro eo siue reuortor. Terentius. Redeo inde iratus atq; egre ferens. Interdū reuoco. Virg. Redit agricolis labor ac; i orbē.
Redito as: pe. cor. frequeratiuum significat statim siue continue redeo. Plau. in cap. Hunc ita conuenit inter me atq; hunc Lindare: vt te estimatum in aulidē mittā ad patrē si non reditas.
Redimus us: pe. cor. duo significat. s. reuerfione. Qui. Teta queroz reditu vba carere fide. Et puēt: eo q̄ singulis annis reditus redeat. Idēz lib. ii. de ponto. At reditus iā quisq; suos amat: & sibi qd̄ sit. Tūle sollicitis supputat articulis.
Reddo is: reddidi itū p̄ duplex dd. differentię causa vel euphonię: quasi retro do. Nam p̄prie reddere est acceptū vel ablatū restituere. Terentius in phoz. Si quis quid reddi: magna est habēda gratia. Ponitur etiā p̄o dare. Cellus iureconsul. Reddēdi verbum q̄s significationē habet retro dādū: accipit tñ & p̄ se dādū significationem vt reddo tibi litteras quas mihi Licro ad te de dit. Item p̄o facere: vt reddo te certiorē & tu me reddidisti probū virum. Virg. Tu das epulis accumbere diuinū. Itē & reponere. Plautus. Tēstas venit p̄stringit regulas imbricē: sibi d̄hs indiligēs reddere alias ne vult. Itē p̄ducere. Idē in Tri. Id frumētū q̄i alibi messis inania est tribus tantis illis minus reddidit q̄ obseruatis. Itē p̄ exponere. Idē in aul. Tibi ego rōnē reddā stimuloz leges.
Redibeo es: pe. cor. ex re & habeo: id interposita cā melior: sōm & abiecta aspiratioe. Et ē redibere. vt Alpinq; facere vt rursus hēat venditor qd̄ habuerat. Terentius Redibit id d̄ qd̄ reddidit ē iprobatūq;. Et q̄ de dit rursus coact; est habere id qd̄ ante habuit. Hinc redibitio actus ipse restitutiōis. Terentius h. seruaf.
Redigo is: pe. cor. ex re & ago: a in i cōuersa & d interposita significat quadā vi aut industria reduco & semp actū cū p̄positiōe postular: multosq; accommodat̄ artibus. Plau. i amp. Deniq; Almenā rediget antiquā in p̄cordiā coniugis. Idē in aul. Redigāz te vñ orates ad egestatis terminos. Licet. li. iiii. phil. Potēstissimos reges bellicosissimas gētes in deditiōne huius imperii redegerūt. Et li. v. Quib; reb; tāta pecunia vna in domo coaceruata est: vt si hoc gen; in vñ redigatur nō sit pecunia reip. defutura. Lactā. lib. iij. Quid ille q̄ patrimoniū in n̄mos redactū effudit in mare. Et iterū. Sed si id fecisset ipse se in populū redigisset. Terē. in adel. Tu hō rediges me ad infantā. Et in phoz. Ego me nego tu q̄ ais redige i mēoria. Et itez. In id redact; sū loci vt qd̄ agā ex illo nesciā. p̄.
Redimo is: pe. cor. ex re & emo: id interposita euphonię cā: significat emo. Licet. Qui merces redimūt vt statim vendāt. Et in iure ciuili redēptores vectigalium emptores appellant. Licet. in ver. act. ii. Et primū ex puincia redūt redēptio huius iudicij est facta grandi pecunia. Et redimere ē recuperare qd̄ vernacū lingua dicimus rescodere. Et. Re vilissima & parua maximā redemit. An q̄ ab hostib; capti sunt vel q̄ alicui pene sunt obnoxij soluto p̄cio redimunt. Itē q̄ inultē veratur si p̄ solutionē pecunię liberati fuerit redemisse verationē dicant. Plau. i aul. Redime isthoc b̄nficio te ab hoc & tibi eme h̄ic isto argēto. Curti. Sed medi et quoz grauiorē morbos asper; remedij curāt: & gubernator vbi naufragiū timeri acura q̄qd̄ seruari p̄t redimit. Terē. in eu. Quid agas nisi vt te redimas captū q̄ has minimo si neqas paululo at quātū has. Hic ro. in Ero. Omne simo gentū boīs de filiis tuis p̄cio redimes. Rursus redimere emēdare: quod tamē fere in idē recidit. Licet. Mō em p̄teritā culpam videri nolo redemisse. Ille em p̄teritā culpam redi

mere dicit qui aliquo egregio facto ea compensat.
Redemptio as: frequentatiuus est a quo redemptio as.
Redimio is: redimui ita: pe. pro. ex re. r emio d. inter/
 postea: r em in mutata: significat orno coronato acupin
 go. Clau. li. ij. de raptu. Nec sic innumeris arcu mutā
 te colores. Incipit redimif hycms cū tramite flexo
 Semita discretis iteruiret humida nimbis. Et li. iij.
 Sedis inuenim? aruis exanimis: cyane ceruis redi/
 mita iacebat. Nā e? simplex Emio orno seu decoro
 significat. Qui. li. j. Dero. Qd tibi donauit pside lit/
Redimicula ornamēta capitis mulierum r (tus emi.
 vitarū tenig pēdētes a posteriori parte mitre. Juue.
 Accipiet te paulatim qui longa domi redimicula su/
 māt frontibus r toto poluere monilia collo.
Rediuiua q post interitū redeunt: vel qd mortuū est ad
 vitā redire pōt. Cypri. Ad hāc denuo lucē rediuiuis
 corpus aīat. Vel rediuiua sunt q ex vetusto renouat
 Qd r Seneca sentire videt li. iij. de cla. Rediuiuum
 me senē meretrix vocat. Juue. Prodigia nō sentit p/
 euntē fēmina cēlum. Ac velut exhausa rediuiua pul/
 lulet arca Nūmus: r pleno semp tollat aceruo.
Rediuus vermiculus seu bestiola quedā q in se semp
 sanguini capite viuūt cui vni ex oibus aīalib? cūi ex/
 tus nō est: sed vsq; adeo intumescit fatietate: vt ipso
 alimento mouat: hoc greci κροσσος vocant: latini
 rediuui a rediuuendo. i. soluendo q carnes animalū
 succo resoluat. Ternaculi nūi teas appellat. Col. lib.
 vi. Tēri quoq; r sub fēmina manū subijcere conue/
 nit ne ad hūmōi tactum postmodū pauescat: r vt re/
 diuū q plerūq; fēminibus inherēt eximant.
Rediuiua morbus est cū cutis extra vngues se soluit qz
 redimire est soluere. Hicet πρῶτον χιτα dicit. Pl.
 lib. xij. Lana succida rediuias sanat: ex aqua frigida
 Placidus grāmaticus accipit rediuias pro serpen/
 tum genere epauis.
Redoleo es: pe. cor. Vide in dictione Oleo.
Reduco is: pe. pdu. retro duco retraho. Just. lib. ij. Re/
 liquas copias res ipse reducere in regnū parat. Sue.
 de Cali. Equitē romanū obiectū feris: cū se innoctēte
 proclamasset redupit abscessūq; lingua rursus indurit.
 Item reducere est liberare et sine periculo recipere.
 Apul. Hec oppido in arcē reduco. Hinc reduces
 Itē replicare: quo reducū replicabilē dicim? Air
 gi. Inq; siquis scindit sese vnda reductos. Itē recon/
 ciliare: vt illud eiusdē. Numēq; reducant. Hui? ver/
 bi qñq; prima pducit: qñq; corripit. Doz. lib. Ser.
 Dū tibi dent capta classem reducere troia. Airg. lib.
 iij. Sēctam classem socios a morte reduci.
Reducē r reduces pe. cor. illos dicimus qui a pericu/
 lō in tutā ab exilio siue captiuitate reducuntur in pa/
 triā. Cice. p. Di. Quid me reducē esse voluistis: an
 vt spectate me expellerēt hī p qd esse restituit. Air
 gi. Nāq; tibi reduces socios classemq; relatā Mācio
Redūdo as: ex re r vndo d. interpostita significat supā/
 bādo. Hiero. in plo. puerb. Et pleni? cognoscatis
 quid in libris nostris minus sit: quid veredundet. Et
 redundare resuere seu recipere. Plau. Hoc facinus in
 tuum redundabit caput.
Refello is: ex re r fallo significat qd dictum est arguen/
 do falsum ostēdo. Cice. li. ij. tul. Et refellere sine pi/
 nacia: r refelli sine iracūdia parati sumus. Et differt
 a purgo: q refellere dicat de eo q factū negat. Pur/
 gare de eo qui fatet quidē factū: sed defendit.
Refero pe. cor. reposito quasi retro sero. Quintil. Ad
 patrē arma nō reulit. Aliqñ in pultationē pono. Et
 sic constructū cum actō mediāte ad. Salu. Refer inq;
 ad senatū. i. fer in consultationē: vbi solet iungi de.
 vt De oibus reulit ad senatū. Hinc relatiōes fieri di/
 cunt in senatu. Seneca. Ex relatiōib? manat senatus

cōsulat. Qd etiā i facto solet: vt Cice. Si ad vni oīa
 referēda sunt: dignissimū esse Dōpetū. Hoc est si vni
 oīa adscribēda sūt. Aliqñ reuoco reedo. Airg. Illi
 pedē referēs. Cice. Referēbā me ad illud incredibile.
 Aliqñ recēdo. Airg. Cogere donec oues stabulis
 numerūq; referre iussit. Aliqñ ascribo Sue. Et i deo
 rā numerū reulit. Aliqñ cōuerto. Airg. li. rj. Dul/
 ta dies variūq; labor mutabilis qui reulit in meli?
 Aliqñ renouo r quasi rursus sero. Idē lib. v. Hunc
 morē hos carius atq; hec certamina pūm? Sicant?
 Longā muris cū cingeret albā reulit. Aliqñ pduco
 Pl. lib. rj. Dirinus r terrā referre multum. Aliqñ
 narro: indico. Airg. Referes ergo r hec nōcūis ibis
 Delide genitorū. Aliqñ ostēdo. Lucil. li. j. Quis pos/
 set odiri: qd neq; referat referat. Aliqñ dico: vt retu/
 lit mibi. Aliqñ expūmo imitor. Juue. Et multū refe/
 rens de mēcenate supino. Aliquando reddo. Airg.
 lib. viij. D mibi pēritos referat si iupiter annos quas
 lis erā. Et iā cū de bāficio reddēdo loquimur grā in
 singulari p beneficio sumi debet vt referam grāciam
 Quin r ad maleficiū reddendū eo auctores vtuntur
 Plau. in Cur. Mi argenti referas. Sed quō differat
 ab ago et habeo: vide in dictione ago. Aliqñ porto
 Cor. Tacit? Cū ex agris segetes domū referret. In
 tertia dō plona ponit p estimandū est: siue valet aut
 interest siue vile aut comodū est: r contra naturā re/
 syllaba pducit. Cice. Du. Seruilio. Sperare tū vi/
 deor? Elari college nos fore cure r esse vt habeam?
 aliquā rēp. cuius consiliū magni referēbat te interesse
 id est estimandū erat. Pl. In finitū refer lunaris rō. i.
 valet. in infinitū. Idē. Quippe victimas cedi siue pre/
 catione non videt referre: nec deos rite consiliū. i. in/
 teresse. Hāq; ponit p obest. Terē i pho. Quid tua
 malum id referat magnū dempho. Colu. lib. viij. de
 canibus loquens. Non multū refert an villatici cor/
 poribus graues r parū veloces sint. i. hūdicat: siue
 incōmodū est: siue estimandū est. Plau. in rud. Quō
 habeas id referre iure an iniuria. Pl. li. rj. Nec ter/
 re tū natura circa bas referat. i. vtile est. Luit. dō li. ij.
 Alter adeo ne est fundata leuiter fides vt vbi sim q;
 qui sim magis referat. i. estimet siue existimetur cure
 turve. Aliqñ iunxit p necesse est. Salu. Quare vanū
 quidē hoc consiliū est si periculum est illis timuit: si in/
 tātō omnū metu solus nō timet eo magis refert me
 mibi atq; nob timere. Airg. li. ij. ge. Neq; em nūero
 cōprehendere referat. Hāq; hōbā pēritū reulit et supinū
 relatū: quoz vni p duplex et alterū p duplex ll. qñq;
 apud poetas scribit. Doz. Retulit acceptos regale
 numisma philippos. Luc. Ad rursū celi rellatū tēpla
 recepat. Lucul. air. Si reditū reulisset is aut i rpe lō
 go. Qui. li. r. mer. Esse fidē dignū ad frōre sepe relat?
Refero acceptū fateo: me accepisse ab aliq. Cice. Qū/
 tā acceptū referat clemētē tue. In malū. Idē. Omnia
 demiq; q postea vidim? qd aut malū nō vidim? si re/
 cte rōcinabimur vni accepta referemus Antonio.
Refero ipenit: est rōne de expēsis vel facio vel reddo.
Referio is si tā. ex re r facio significat repleo: qd quidē
 alij cū abtō: alij cū grō cōstruūt. Cice. p. Cor. De eis
 rebus vbi Italiāq; refererunt. Hel. Is libū multe
 variēq; hystorie referūt cōposuit.
Reficio is: pe. cor. recreo restauro. Pl. Cū reficiēdi ani/
 mi grā id fecissit. An refectū istauratū renouatū r qd
 corruptū erat i statū pristinū reductū dicit qñ rursus
 factū. Airg. Gerbo reficiēdi te gere iustruere: sarcire
 edficare: itē aduehere apponareq; ea q ad eandē rē
 opus erit cōtinēt. Aug. li. j. con. Ruinosa est dom?
 refice es. Et in euāgelio. Erant reficiētes retia.
Refugo is: pe. produ. qd hūm erat educo.
Refugio is: retro seu rursus fluo. Unde flux? r refluxus
 maris dicitur.

Refrago: penul. pro. verbi deponens: licet & refrago legat: significat modo resisto: mo suffragor. Silen. lib. xii. Quia populi plurime concionis dicitur a omibus animis & studijs refragare. Dicitur non suffragari sunt.

Refrango is. rumpendo aperio. Plaut. in cap. Cellas refrangit omnes intus: reclusas armarium. Et refringere est fortiter vel iterum frangere. Aug. lib. iii. con. Et hoc soluz me in tanta refrangencia refrangebat qd nomen chulsi non erat tibi.

Refractarius dicitur qui contumax est et nimis sue sententie tenax. Seneca. Exultant philosophi fideliter de ditos contumaces esse ac refractarios. Dicitur refractarius a refringendo tanquam liberrimus sit & cuncta obstaculis refringens: ut nullo seruitutis claustris coerceretur.

Refrico as. pe. cor. renouo. Tractum a vulneribus que plerumque fricando renouant. Cic. Sextio. Sin autem omnia que sentio periculis meis refricem meis litteris desideria ac dolorem tuum.

Refrigero as. pe. cor. frigus induco vel re calidam frigidam facio. Cic. in Lato. Tibi enim potest illa gratia aut calefcere: aut apud te melius vel igni aut vicissim vmbis aquilve refrigerari salubrius. Colu. lib. ii. Deq. ita rursus in sole siccat & mox refrigerata recondit.

Aliquod refrigerare est subleuare recreare. Quia refrigerium subleuatio & quasi recreatio metus: tractum ab estuantibus qui stabellis et frigidam auram recreantur. Aliquod diminueret siue dimittere: sicut coterrario feruere: p. crescere & frequentari.

Refrigeratorius a. um. quod refrigerat. Plin. lib. xii. Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

Refrigeratoria tamen vni esse conuenit.

ipse regiones appellare quos ad fastigium maiestatis non ambitio popularis sed virtus et spectata inter duos nos moderatio precebat. Dicitur tamen reges possunt etiam si vni tamen vrbis imperium habeat. Sic principio reges romanorum dicitur quibus imperium vrbis premittebat. Hinc regnum dicitur tam ipsa regio subiecta quam ipse dominatus. Unde inter regnum proprie appellat id tempus quod regnum vacat: hoc est ante quod inde mortui locum non uisus res publica est: et inter regem qui intereat regis locum tenet: per translationem tamen inter regnum est dicitur: cum loco magistratus inter regem creatur. L. i. sine curuli magistratu resp. esset: patricii coiere et inter regem creauerunt. Contentione consules ne aut tribuni militum crearentur in inter regnum. Rem cum plures dies tenuit. Aliquod rex potest per dno: quibus etiam per tyrannidem occupauerit imperium. Aliquod per potentiore et eo que nobis veluti in patronum eligimus que sequamur. Var. Qui rex est: regem maxime non habeat. Col. An honesti mercenarii salutaris mada culum aucupium circulo licti limina portioz fommioz regis sui rumoz aucupatis. Neq. em rogati quod agatur intus respondere dignantur ferunt. Aliquod pro diuite. L. i. o. Sine reges siue inopes erimus coloni. Ter. in pho. Regem esse oportuit.

Regina regis vxor: vel que regnum possidet etiam si virum non habuerit: vxore ad quam regnum ex successione peruenit. Quibus ponitur pro diuite. Ter. Quia filius vixit vultur regine.

Regulus diminutiui quasi paruus rex: non que pue statum re: sed que alicui vrbis aut oppidi dñs sit qui generalis vocabulo dñs aut princeps dicitur: quibus proprie reguli sunt filij aut nepotes regum. Est et regulus autis mini/ma a quibusda regaliolus dicitur: alio noie Trochilus: et ab Aristotele per dno qñ rex et ples autu dicit. Et regulus genus serpentis est.

Regaliolus aus qua Plin. lib. x. scribit appellari regem autem in italia propter diuisia et bella que sunt inter ea et aquila. Alii putant Regaliolum aus grece de Jeteros a colore. Sue. Pudice autem eadē idus aut regaliolum cum laureo ramo Pompeiane curie se inserent volucres variū generū e. primo nemoz ptecare ibidē de/

Regillus et dimi. a rex: et nome. pñi viri. (cerperit.)

Regilla: vestis que et basilica et trabea dicitur: quoniam ea reges vterent auro et purpura intertexta. Plaut. Basilica aut regilla induat tunicā.

Regius a. um. quod est regis. Cic. lib. iii. offi. Erat autem regius pastor. Aliquod dicitur quod est rege dignus. Regius moribus dicitur est que in nullo quod genus portione in regum delicijs erat: curaret inquit Tar. vel que per Cellus scribit eo morbo alicuius apparatu regio: hoc est lecto et clauis cultiore et ludis laiciuiaz vni putile est: per que in esgotat exhalaret. Hor. Aut mala que scabies aut morbus regis viger. Idē morbus aurigo an dicebat a colore aure que bilis per totū corpū diffusa repie sentat. Arquatus que morbus appellat: que eglethi color sit de virore. Gel que ita stringat hūana corpore: vt in arcu ducat. Grece Jeterica noiant.

Regia e. domicilium et aula regis. L. i. lib. i. Eo tempore in regia prodigia visu euentus mirabile sunt omen. Justinus. In regiam se recipit.

Regia via militaris: hoc est cois que latior esse consuevit. Hier. in li. nūc. Via regia graditur. Super etiam dicitur: per tria via graditur. Et graditur via publica.

Regalis et hie. ad claritudinem pertinet: et significat dignum rege. L. in Lato. Nihil ei tamen regale videri studium agrī colendi. Hinc regularis. per splendide et munifice.

Regale vnguentum quo partuoz reges vngentur.

Regificus a. um. quod regem facit.

Regifugium: sacrum que die Tarquinii fugit ex vrbis roma.

Regnum dicitur regio que a rege possidet. Cic. Lasso. Non regno hie rege liberati videtur. Interfecto enim rege

regios officio nutus tuemur. Regnū etiā dici potest
 quicquid possidet. Idē lib. j. de ora. Quare negalti te
 fuisse latum nisi in regno meo esses. i. in tusciano.
 Regno as. regnū possideo. Puf. Rex solū qd a regen
 do nascit peperit et se aliū dū regno. L. li. iij. offi.
 Nā si violādū est ius regnādī grā violādū est. Hinc
 fit cōregno. Amb. Si tolerabimus cōregnabim.
 Regio dicta a regio: qd p̄iusq̄ p̄uincie fierēt regides
 sub regibus erāt atq̄ ab his regebant. Postea ma
 iores in vbe partes regiones appellari cepte a simi
 litudine earū regionū in q̄s orbis diuidit. Quattuor
 autē fuerūt antiquit̄ vrbis romę regiones: e quibus
 prima regio Suburrana: secunda Erquilina: tertia
 Collina: quarta Pallatina. Regiones celi quattuor
 sunt Ortus Occasus Meridies et Septentrio.
 Ortus et Occasus mobilia ac varia sunt. Meridies
 Septentrioq̄ perpetuo statu p̄manēt. Quorū quip̄
 pe sol nō itidē semp: sed aut equinoctialis oriens d̄:
 aut solstitialis: aut diurnalis. Itē non in eundē semp
 occidit locū: s̄ occasus eius s̄t fit aut equinoctialis:
 aut solstitialis: aut diurnalis. Ab his q̄tuor regioni
 bus quattuor venti flare dicunt: qui sunt Eurus Mau
 ster Favonius Aquilo. Sunt tñ et aliū venti de qui
 bus alibi. A regio fit eregione: qd est ex aduerso.
 Regionatim aduerbiū significat p̄ singulas regiones.
 Sue. in Lela. Ludos etiam regionatim vbe tota et
 quidē per omniū linguarū histiones.
 Regium oppidū Tūlupine Gallie a Lepido edificatū.
 Unde et regium Lepidē vocatur. Regiū propter
 pulchritudinē et amgnitatē. Et est aliud r̄hegiū qd
 cū h. et y. scribit: de quo infra. Ab illo r̄hegytes: ab
 isto r̄hegini sunt appellati.
 Regio is. veteres. p̄ crelo vsurparūt.
 Regula norma qua linee dirigitur: quasi mensura re
 gens: per trāslationē d̄: breuis rerū p̄ceptio. Hinc
 regulo as. quod est dirigo.
 Regularis et hoc regulare: qd p̄m regulā est: vel qd in
 regulā trahi potest. Unde es regulare dictū est qd a
 caldario coronarioq̄ distinguit. Coronarium est qd
 tenuat in laminas: taurorūq̄ selle. tuncū specie auri
 p̄ebet in histriōnū coronis. Caldariū qd fundit tñ
 malleis fragile est. Reglare qd obsequit malleis: et
 ab alijs ductile appellat. S̄: et i ceteris metallis regu
 lare d̄: qd excoctū igni diligentius ē vitūsq̄ purgatū.
 Regrador pen. cor. q̄si retro grador: et per gradus retro
 cedo. Hiero. cōtra p̄u. Sacerdotes qui peccauerāt
 regradabant in edictis et ostiarios.
 Reicio is. pe. cor. retro facio. Virg. Reiciūt parmas
 et equos ad magna ducūt. In quo p̄ducit re. syllaba.
 Corripit dō apud Statū lib. iij. th. Lela manu re
 icitq̄ canes. Quis reicere ē repellere. Virg. Zity
 re pascētes a flumine reice capellas. Quis reutare
 abicere et p̄ vili habere. Apul. De dō tanq̄ inuti
 lē reiecerūt. Quis euomere. Sue. de Aug. Senos
 serantes nō excesit: aut si excesisset reiciebat. Hinc
 reiecto as. Spartian. de Antonino pio. Cū caseum
 stipitiū in cōna edisset auidius nocte reiecit. Re
 iccio et reiectus p̄ vomitū. Plī. Et vernatio vilis
 erit si postq̄ sopra fuerit statim reiectio sequat. Cel
 sus. Et reiectus cibi nō erit inutilis si raro fiat.
 Reiectanea: siue reiecta a philosophis dicuntur mala
 qualia sunt morbus egestas: dolor: et eo dicta qd reij
 ciant̄ repellanturq̄ tanq̄ noxia. Que etiā alio noie
 dicunt̄ relationes.
 Reiectio sanguinis grece dicit̄ αἱματος ἀπαγωγῆ
 triū generū. Diabroisis quotiens exesa parte aliqua
 sanguis expuit. Rhegimocastros quotiens rupta id
 p̄tigit. Tertia anastomasis quotiens venarū alicui
 ore patefacto effundit.
 Reieculones que egate vel morbo reijciuntur. Car.

Scire oportet in grece quot reieculones sint alienade.
 Relatiū a grāmaticis dicitur qd aliqd̄ superius dicitū
 refert: vt qui/que/ qd. Dialectici dicit̄ relatiū esse
 quod aliqd̄ refert sine quo nec ipsum potest cōsistere
 vt pater et filius: dominus et seruus: relatiua sunt qd
 nec pater esse potest si filium nō habeat: nec dñs nisi
 seruū: et talis respectus relatio vocat̄. Notandū qd
 relatiū trahit ad se sepe antecedes p̄sertim cū ante
 cedens postponit. Quinti. Timeo ne quos porrexe
 rim cibos venena fiant. P̄terea relatiū substantie
 sepe p̄o relatiuo accidentis ponitur: vt non sum is
 que putas. i. talis qualem putas.
 Relego as. pe. pro. separo/remoueo. Virg. li. iij. geo.
 Atq̄ ideo tauros p̄u: atq̄ in sola relegant pascua.
 Cic. lib. iij. offi. L̄riminabat etiā qd Titū filiū qui po
 stea torquatus est appellat̄ ab hoibus relegasset: et
 ruri habitare iussisset. Aliq̄ remitto. Plin. lib. vii.
 Nec tñ ego in p̄teritis corū obstringā fidē meā poti
 usq̄ ad auctores relegabo qui de dubijs roget oib̄.
 Aliq̄ erulē facio: in epistū mitto. Tñ relegati dicit̄
 in epistū missi. Hieron. Hierodis ille qui cū Dylaro
 postea amicitia fecit huius Hierodis filius est frater
 Archelai que et ipsum Tiberius L̄lar lugdunū re
 legauit que est Balliarū ciuitas.
 Relego is. penul. cor. rursum lego. Quid. Cum relego
 scripsisse pudet: nā plurima cerno De q̄s qui scri
 pti iudice digna sint.
 Religo as. pe. cor. vide in dictione Ligo.
 Reluctor aris. vide in dictione Luctor.
 Reluo is. rursum lauo: et sic cōponit et re et lauo: sicut
 diluo. Quis significat soluo: siue repignero. Plin.
 Repignera reluit: v̄dit. Et sic erre et luo: p̄ponit.
 Relicius pe. pro. significat in occipit̄ refugiēte capit
 lamento recipsū: nomē vt quidā putāt a recello der
 ductū qd significat retrabo/remoueo/reclino: et celsim
 reduco. Et q̄m ad craneā capillitū retorquet. Inde
 relicius veluti recellinus crinis appellat̄ euphonic
 causa. Plin. lib. j. stori. Laudant sepe qd erat et coma
 relicius et barba squallidus et peccore birtutus. Et
 relicina frons d̄: vt idē paulo post. Et tabulis et o
 reumatis idē vigor: acerrimi bellatoris: idē ingenij
 marimi bellatoris: eadē forma viridis iuuentē: eadē
 gratia relicine frontis cerneret.
 Religio vt Lice. lib. ij. artis. ve. inquit est q̄ superioris
 cuiusdā nature quā diuinā vocant cursū cerimoniasq̄
 asserit. Plutarcbus in pauli emiliū vita dicit religio
 nem esse diuinarū rerum scientiā a phis appellatam.
 Basilinius Sabinius scribit: religio is esse id quod
 p̄pter sanctitatē aliquā remorū ac sepositū sit a no
 bis: a relinquēdo dicit̄. vñ Virg. Est ingens gelidū
 lucus p̄pe certis annis Religione patrū late sacere
 vndiq̄ colles. Includere caui et nigra nem̄ abiete et
 gunt. Ostendit em̄ religiosum locū esse a populi cō
 munione separatū difficultate ad eundē. Astantius
 a religando religionē dicitam lib. iij. asserit. Hac cō
 ditione inquit gignimur: vt generati nos deo iusta et
 debita obsequia p̄beamus. Hūc solū nouimus:
 hunc sequamur: hoc vinculo pietatis obstricti deo
 et religati sumus. Unde ipsa religio nomen accepit
 non vt Licero interpretatus est a relegendo. Augu
 vero lib. x. de ci. dei. A relegendo religionē dicit̄ ex
 stinat cum inquit. Hunc eligentes vel potius reeli
 gentes: amiseramus em̄ negligentes. Hinc ergo re
 eligentes. Unde et religo dicta perhibetur. Quan
 doq̄ tamē religio accipitur p̄o metu/concepta enim
 sunt timor et religio. Sta. Primus in orde deos se
 cit timor. Virg. Jam cum religio pauidos terrebat
 agrestes dira loci. vbi Ser. Religio: id ē metus vel
 sollicitudo ab eo qd mentē religet. Unde dicit religio
 osi infames vel infasti dicit̄ sunt. Sue. de Augustō

Huc introire nisi necessario & caste religio t. inefas no licet: metus e. Aliqñ sumit pro supstitione. Unde religiosus dicitur qui nimia et supsticiosa religio se alligavit. Teren. in beau. Et fulte & misere omnes sumus religiose. Religiosus tñ hō etiā dī qui amat religionē. Sepulchra & monumta religiosa sunt: id est habent in se religionē: ille adorat hęc adorantur: Religiosus dies vt l. iij. docet. Bel. dicitur tristi omni ne infames impeditijs in quib⁹ res diuinas facere & rem quāpiā exordiri nouā tēperandū est: q̄s vulgus nefastus vocat. hinc Licet. ad atticū: die allienstis pugne religiosum esse dicit. Macro. lib. iij. satur. Religiōs sunt dies qui faciendā & vitandā discernūt.

Relinquo is. retro dimitto. Lact. lib. j. Fur ac nebulo mercurius qui ad famā sui nil reliquit nisi memoriā fraudū suarū. Et relinquere est aliqd p suo alicui dimittere seu legare. Plaut. in aut. Agri reliquit ei nō magnū modū: q̄ cū labore magno et misero viueret. Diuus cōpositū est derelinquo.

Reliquus a. um. penul. cor. significat id quod superest. Celar lib. j. cō. Demonstrant sibi pter agri solū nihil esse reliqui. Li. Curio. Reliquū ē vt cererem⁹ officijs inter nos. Teren. in an. Et pnotatio quid spet sit reliquum. Reliquū feci elegatē dicit pro reliqui: sicut missum feci pro dimissi.

Reliquę ars. dicunt pauca q̄ relicta sunt. Virg. His accēta sup iacrat ofēge toro: Troas reliquas danai.

Remediū a. medeo: eris. descendit.

Remediō: aris. depo. remediū adhibeo. Hiero. cōtra Joui. Multi impatientia gule vomitu remediānt.

Remendo as. vide in dictione mēda.

Remeo as. retro meo. redco. Virg. Si patrios vnq̄ remeassem victor ad argos.

Reminisco: recordo: qd̄ fit cū mēs ea que tenuit repetitur: quasi iterū rem in mentē reuoco. Compōnit ex re & minisco: vñ & cōminisco. Est autē minisci fin gere & fozmare: reminisci reformare: iterū cōponere q̄ lapsa erant. Qui dō reminiscit iterum in mentē reuocat. Ex qua re homo sapiētior redditur. Et ideo recordatur. i. iterum cordatus fit. Differt memoria a reminiscētia: q̄ illa cōis est omniū animātū: hęc ad boiēs sñ: cū sit discursus rerū cū ratione ad vniuersalia ad particularia & a remotis a sensu.

Remitto is. proprie retro mitto. Plau. Vnura accēpit frequēs: remittit nūq̄. Cōstruit qñq̄ cū ablo fci vt apud Curtiū lib. ij. Captiuos si placet reddi bone sñ dono dabim⁹ q̄ precio remittem⁹. Aliqñ rursus mitto. Col. lib. j. Et eadē euentilata mēdiora sunt lapilli q̄ carē et glebulis q̄ p triturā fere terrena remittit area. Aliqñ simplr. p mitto ponit. Lucil. Cōhibet domi mētus se albi⁹ q̄ repudiū sñie remisse. Aliqñ p relaxo & ad negligētā descendō. Cū animū remittere dicim⁹: cū deponimus curas & negligim⁹. Cū cōtrariū est intendo ex trāslatiōe ab arcu. Licet. Quero nō quibus intēdā animū rebus: sed q̄bus remittā. Hinc remissio relaxatio animi dicit. Aliqñ p concedo/condono/et dimitto. Et tunc cōstruit cum dō. Catinus Li. Deā animaduersionē & supsticiā quo vsurus erā in eā quē cepissem remitto: tibi condono. Suti. Agit magi ad fauorē populi cōciliandū tributa & militie vacationē in triennū remittunt: id est concedūt. Lact. lib. v. Et ideo cū nefanda perpetimur ne dō quidē reluctamur: sed deo remittimus vtiōnē. i. dimittimus siue cōmittimus. Aliquādo p demitto. Licet. lib. j. offi. Et oculorum obreuitu et eleuatiōe et remissione superciliorum: aut ex contrariōne. Aliquādo pro relinquo. Colu. lib. j. Nunquid absentia tua de disciplina & custodia remiserit: vnde aliqua vitia: num arborum fruges absint. Aliquādo pro iustitino. Teren. in beau. Nullū remittio tem

pus: neq̄ te respiciat. Aliquādo pro cesso. Idē in epy. Nā si remitteret quippiā philomena dolens omnē rem narrabit scio.

Remisse aduerbiū modo hūiliter. Sal. Pauca timide remisse: locut⁹ abscessit. Dodo lete et veluti remis so. i. relaxato animo. Licet. lib. de ora. Quis nūq̄ res pter hūc tragicas pene comice tristes remisse: seu: ras hilare foriles seneca. ppe venustate tractauerit.

Remora penul. cor. anial aquarū admodum breuis: a grecis ecbeneis dī spinis & crustis tectū a remozando dicitur: q̄ nauem cui aditum fuerit remozetur. Pl. lib. ij. Est paruus admodū piscis asuet⁹ petris ecbeneis appellatus: hoc carnis adherente naues tardius ire creduntur. Inde noie imposito remora a mozando dicit: remora etiā retardatio dicit. Lucil. Que nā vor ex te resonans meo gradu remozā fecit Plautus in tri. Ita vincunt illud conducibile gratie que in rebus multis obstant odiosas sunt: remozasq̄ faciunt rei priuate & publice.

Remores: aues in auspicio dicunt que acturū aliquid remozari compellunt.

Remeliginos: remoze a mozando. Plaut. Quid nunc ille tam diu remozant remeliginos?

Remozor pe. cor. retardo/retineo: a remora pisce vt inquit Do. Teren. in an. Ne qd̄ vñ remozet cōmodū. Apule. Sic me abire oppido volentē suaui remozat.

Remus nomē. pñū fratris romulū & instrū. (Meccebra: mentū quo naues agunt: αρωυρεν. Itē remus de loū qd̄ continet tubā: vt inq̄ Ser. in cō. lib. vj. enei.)

Remiges nautica qui remos agūt & remigandi mimis e rio mancipati sunt: huius nōis singularis est remep remigis. Curt. Remep: militis officia turbabat.

Remigo as. pe. cor. remis nauigo: q̄i remis ago. Licet. lib. iij. tu. Cū itū gatur maui nos statim vela facere en quasi e portu: egredietes paululū remigare. Huius cōposita sūt Remigo. p enaigo emetior. Pl. Circa caspiū q̄s multa oceani littora explorata par uos breui⁹ tor. hinc aut illinc septērio eremigat. Subremigo subitis remigo. Idē li. ij. Lereq̄ subre migās bā: hūe media cauda vt gubernaclo dirigit.

Remigū ipsa remoz agitatio & remigatio. Virg. lib. j. geo. Non aliter q̄ qui adueo vis sumine lembū remigūs sūgit. Idem trāstulit ad aues: Colat ille per acra magno remigio alarū. Aliqñ ponit pro remigū multitudinē. Idē lib. iij. Remigū supplet: focuo simul instruit armis.

Remulculo. pprie est remigando e scapba grandiozem nauim traho: quod aliqñ non necessitatis gratia fit. sed vt nauis q̄tius agat. Hinc remulcolare aliquādo dicim⁹ molli aclem tractu ad progressum mulcere. Sisen. li. ij. Si qua celeriter solui porerat in altū remulculando trahit. Et a remulcēdo fit. In eadem significatiōe sunt remulco as. et promulco as.

Remullū repandū dī: a remi similitudine.

Remordeo es. crucio/sollicito. Virg. Qñ hęc te cura Remo is. repeto. Enn. Riuos campopolq̄ (remozdet. remant. Aliū remere putant dicitū quasi remeare.

Remozbesco is. significat in morbū recido.

Remes: sunt qui lumbis adherēt. αρω του περυσιο q̄ rui ab his obsceni humoris oriuntur. Nā veteribus nephūdines vocabant: qui a grecis dicunt περυσιο ren. περυσιο morbus renū. περυσιο κοσ qui renum morbo laborat. Diminutiuum a ren est renunculus.

Renarro significat sicut simplex: vel re pro diligenter siue pro assatim accipiendū puto. Virg. lib. iij. Sic pater eneas intentia omibus vnus: fara enarrabat diuum cursusq̄ docebat.

Renuncio renūcias: refero siue reporto: vt missi nuncij referre solent de his ad que missi sunt. Celar in cō. j.

In tacitū silvas interpretare salubres.
Reptile pe. cor. quicquid reptat. Amb. lib. deca. Scimus reptilia dici genera serpentū: eo quod sup. terrā reptat: sed multo magis omne quod natat reptandi habet vel speciem vel naturā. Hiero. in gen. Producant aque reptile animę viventis.
Repreſento as. ad preſens aſſero.
Repono is. pe. pro. rursus pono. Ciri. Arisq. reponi mus ignē. i. rursus adhibemus ignē et ſacrificamus. Dar. All. si re pudor ē reponere cōgnā. Qñ reponere fabulas et ſcripta poete dicūt: cū ſecūdo hęc in ſcena ſponūc. i. cū in rursus recitat. Solebat em̄ vt inquit porphyrio qui ludis apud veteres ſerant ſcriptores cū p̄mū in ſcena. p̄dirent veniēte exage: vt ſi forte nō recte egissent iterū ad ſcribendū audientū beniguitate allicerent. vñ Hora. Fabula q̄ poſci vult et ſpectata reponi. i. p̄mo et ſcō recitari. Qñq. reponere eſt recōdere. Leo papa. Quod luxuria vñ gula diſſipavit in mundo: pietas reponat in celo. Ciri. Banet alta mente repositū iudiciū pandis. Qñq. reddere vñ reſtituere: qñ retro aponere. Plau. in p̄ſa Des mihi nūmos ſecetos q̄ p̄ capite illius pendā: quos p̄tinuo tibi reponā in hoc triduo aut q̄triduo: et auctore Seneca ad Lucil. Puli ſignate diſerte id reponi qd̄ creditorū debem. Juue. Semp̄ ego auditor nū nunq̄ ne reponā: q̄ verba indignantis ſunt: v̄pote ſemp̄ audicis et nunq̄ ſcripturi. Qñq. reuocare/repimere/cobibere Sta. Quotiens iam tota reponam fulmina: q̄ rarus terris dic̄ imperet ignis. Qñq. reducere/ſeruere. Ciri. lib. ii. geor. Et quātū longis carpit armēta dieb. Exigua t̄m gelidus ros nocte reponet. Qñq. ſuperaggerare. Idē in eodem lib. iii. At qui non maſſica bacchi Dūnera: non illis epulę nocere poſſe. Qñq. ſcribere. Hora. Scrip̄tor: bono: atū ſi forte reponis achillē. Qñq. retro: ſeu ſerōrum ponere. Hiero. lib. i. Re. Da partē quā dedi vt reponeres ſerōrum apud te.
Repositōriū vas in quo reliquę cibōrū et mense inſtrumenta reconduūt ſiue ex coſio ſint: ſiue ex alia materia. Plī. Bibente quia mēſam vel repositōriū tolli inauſpicat ſimū habet.
Reposito as. retro poſito/reueho. Hiero. lib. Re. Re. poſita archam in vrbē.
Reprimo is. pe. cor. continēo/cobibeo. Lic. Reprime impetū. Ciri. Dextramq. repreſſit.
Reprehendo retrado qñ retro prebendo. Livi. Adeo turbati erāt detere ale equites pediteſq: vt quōſdā cōſul Caro manu ipſe rephēderit verteritq. in hoſtē Dio. Quātū poſſit noſtros quib̄ rephēdere cur ſus. Als ſignificat arguo/increpo.
Reproces p̄ aſperis et diſſicilib. v̄turpaſ. Plī. li. viii. In reprocbus ac ſupinis lateribus. p̄cumbere quaſdam occitari et in alias dirigi.
Repromitto iterū ſiue maxime. p̄mitto. Amb. Diuiti as domos poſſeſſiones repromiſſi: ſi conſenſum ſuū eius coniugio non negaret.
Repudiū reſolutio q̄ ſtat ob rem pudendā. Diſſerq. a diuortio q̄ repudiari futuz matrimonii poſſe. Ho recte autē diuerſe ſponſa d̄: q̄ diuortiu ex eo dictū eſt q̄ in diuerſas partes eunt qui diſcedunt.
Repudio as. matrimonii dirimio: et qñ ob rem pudendam aliquā repello. Sue. in Leſa. Neq. vt repudia ret illā cōpelli a dictatore Sylla v̄lo modo potuit. Interdum poſit ſimpliciter v̄lo nō accipio/ reſuſo. Ter. in ag. Repudio conſiliū qd̄ p̄mū intenderā.
Repūgo: qñ de ratione vel calendario loquimur facit ſeritū repunq̄i q̄ vero vicē reddidit oſcēdim. repu. pugi. Li. ſentulo. Darēt mihi ipſi. aliū publiū in quo poſſem illoz atos medio criter la ceſſitas repungere.
Reputo as. pe. cor. vide in dicitio h̄e puto.

Requiro is. de. p. repetitionē vel augmentū actus de notat. Hiero. Et nūc qd̄ ſup eſt vt ad aliquo doctore req̄ratis: Interdū req̄rere ē ſepi. vt rursus querere. Res generalē h̄z ſignificationē. Mā vt Paul. iure cōſul. inq̄t ſiue corpalia ſiue incorpōralia cōprehēditē Corpōrales res ſūt q̄ vere tāgi poſſunt: vt hō veſtis Incorpōrales q̄ tangi nō poſſunt: ſiua ſunt ea que in iure p̄ſiſtāt: ſicut hereditas: v̄ſuſtructue obligatiōes ſunt. Et a dialecticis d̄: terminus tranſcendens quo ſubſtantia/ q̄litas/ actio cōprehendunt. Sumit qñq. res p̄ ſtatu ac conditione: vt republica: res priuata: res familiaris: res v̄pōria: res mea: res tua. Li. Id em̄ rebus n̄ſis minime p̄ducebat. i. ſtatu n̄ſo. Salu. Et nobis eſt doimi inopia: ſoris es alienā: mala res ſpes multo aſperior. Qñq. res d̄: prout diſtinguit a p̄ſona. Cñ lo ci argumētōz ſūt a reb. et a ſponſis. Qñq. pur diſtinguit a v̄bis. Hora. Verbaq. puſſam rem nō inuita ſequent. Sumit et p̄ contentiōe/ lite/ negotio: ſiue cōmercio: vt eſt mihi res cū latrone. Teren. Quid huic rei eſt. i. negotij. Lic. pro mure. Mondū potuiſſe ſtatuerē iuriconſultos v̄trū rem an litē dici oporteret. Itē p̄ cauſa: vt quā obit. i. p̄ter quā cauſa qua de re de q̄ cauſa: abre ſine cauſa. Itē p̄ cenſu ſiue diuitijs. Ter. in beau. Eius frater aliquātū eſt ad re audior. Itē p̄ impio. Ciri. Poſtq. res aſſig. p̄lamī q̄ euertere gentē Immeritū v̄ſum ſupis. Itē p̄ v̄litate. Ter. in Ecy. Si in rem eſt bacchidis. Et iterū Neq. in re n̄ſam eſt vt quib̄ amato: nuptijs letetur Do. in v̄litate. i. p̄ cōmodo. Itē pro actu venereo. Idē. Miles cū quo tum rē habebat. Do. Rē habere re honeſte res impura d̄. De triplici ſignificatione Aulonij p̄ſus eſt in monosyllabis. Imperiū litē v̄nerē cur v̄ſa noet res. Itē p̄ expericiā ſiue effectū. Ter. in adel. Re ipſa reperi facilitate nihil eſſe melius neq. clemētia. Lic. in Caro. Habui hęc de ſenectute q̄ dicerē vobis: ad quā vt pueniatū vt ea q̄ ex me auſiſſia re ex parte p̄bare poſſitis. Itē p̄ valore p̄tior vel eſtimatiōe. Ter. in p̄bor. Et ſi talentum rē reliquiſſet dec. i. p̄mū eſſe cognatus. Itē p̄ periculo: vt apud eū d̄. Terū pone eſſe victū eū tandē tū nō capit. et res agit ſz pecunie. Et res d̄: veritas. Ter. in adel. Terū cogito qd̄ res eſt. Quis. dimi. Res comperdinata d̄: cū cauſa. i. iudiciū (eſt recula. in diem tertū conſtitutū eſt.
Res iudicata dicit q̄ ſine p̄rouerſariū pronunciatione accipit quod vel condēnatione/ vel abſolutiōe cōtin/ gir: vt aucto: eſt Alp.
Res forenſis d̄: cauſa que agit in foro: et ad cauſidicos
Res publica ciuitas libera que iure regitur. (pertinet.
Reſcio: ſiue reſciſco is. eſt factū aliquid occultius: aut inopinatū inſperatumq. cognoſco. Ter. En tibi reſciuit omne rē. i. qd̄ occultū putabamus p̄ter n̄ſam opiniōe cognouit. Aliqñ ſignificat rē poſt q̄ geſta eſt ſcio quā neſciebā cū gereret. Hiero. in lib. numeroz. Et ſi audiens vir tacuerit: et in alterā diem diſulerit ſententiā: quicquid nouerat atq. promiſerat reddat: q̄ ſtatim vt audiuit tacuit: ſin autē cōtradixit poſt q̄ reſciuit poſtabit ipſe iniquitatē et. Et p̄mo Re. Quod cū dicendū reſciſſet: quia ſp̄pararet et Saul clam maſū dixit ad Abiathar.
Reſcindo reſcandis: cedo/ tollō/ aufero/ deſtruo. Eſar. i. con. Pontē qui erat ad Venenam iubet reſcindi. Quod verbū ad omnia que reſcinduntur ſere proprie pertinet. Loli. lib. ii. Et quod ſalē reliquerit p̄v̄ſq. inareſcat vomis reſcindat atq. obuar: id eſt cedit. p̄ ſtercore. Ciri. lib. iii. geor. Non tamen vlla magis preſens fortuna laborū eſt. Et ſi quis ferro potuit reſcindere ſummū: Elceris os aliē v̄tū v̄v̄itq. regendo. i. aperire. Idem lib. i. geor. Et lum reſcindere fra tres: Ter ſunt conatū d̄ oppugnare. Et reſcindere

est rursus scindere. Hiero. Ostra Ruffi. Quid meruit homo latens vt nudares cicatrice eius & obductam cutē in sperato dolore rescindere? Aliqñ nō ratum habere irritum facere. Sal. in Jug. Jugurtha inter alias res ait oportere quinquenniū cōsulta & decreta omnia rescindi. i. tolli & destrui.

Rescribo rursus vt retro scribo. Quid. Nil mihi rescribas attamē ipse veni. Et rescribere significat reddere seu renunciare. Teren. in Phor. Atq; illud mihi argētū ruriū iube rescribi. Do. Rescribi reddi: seu per mensem scripturā dari: quoniā ad pecunię renūciationē antecedit scriptura: rescribere dicebant pro renūciare. Unde boāie datur chirographus. Ser. Scribi est dari. Doz. Scribe decē nerio: nō est satis adde cicute: rescribi vero reddi. Doza. Dictāris qđ tu nuq̄ rescribere possis.

Reseco as. pe. cor. au. at. et. ressecui refectū: significat rescindo: vide in dictione seco.

Refero as. penultima correpta aperio a sera deductū. Cice. Hec ita claudenda est res familiaris: vt eā benignitati aperire non possit: nec ita referanda vt pateat omnibus.

Refero is. penul. cor. resequi/restitū: rursus semino: seu rursus planto. Pl. lib. xviii. Nā cū hyeme frigida capte segetes essent reseruerunt relaxantes campos mense martio.

Refigmen: quod ex vnguib⁹ amputat. Pl. lib. ii. Nec pauci apud grecos singulorū viscerū membrorumq; etiā sapores dixere omnia psecuti vīs ad refigmina vnguiū. Est ergo generale amputamentū.

Referuo as. qđ retro seruo: ab alijs seruo salio. Lact. lib. ii. Fabricauit arcā in qua ipse cū viage ac tribus filijs referuauit: cū aqua vniuersos mōtes altissimi operuisset. Hiero. ad iul. Nihil tibi ob metum inopie referuaueris: ne cū anania dāneris & sabbira.

Reles idis. a resideo qui remanet siue restat ociosus a labore seu opere quod exercere solebat. Livi. lib. ii. Timuere patres residā in vrbē plebē incerti manere an abire mallent.

Resideo es. penul. cor. quiesco/sedeo/ firmiter sto. Nā hic re nihil significat. Cice. Omnia repente resedit status. Hiero. Atq; in regni solio sublimata post christi gloriose resedit. Lact. lib. ii. Posteri hebrei dicti penes quos religio dei resedit. i. restitit.

Respisco is. vide in dictione despio.

Refer ecis. Col. lib. iiii. Nā m confiteor pampinarios qđ cū e duro pcesserint tpe anni sequēcis acquirere fecunditatē: et ideo resecent summiti: vt pgenerare possit. Terū eius modi partū comperimus nō tam ipsius reseca qđ materis esse muneris.

Resigno as. quod signatum erat aperio/relaxo/patefacio. Est em cōtrariū suo simpliciter signo qđ est annulo signū impuimo. Plau. in tri. Jam si obūgnatas non feret dici hoc potest apud poitiorē eas res resignatas tibi inspectasq; esse: hinc resignatio testamento appellata. Itē resignare est pfecte signare. Col. li. iiii. Priusq; arbusculas transferas rubrica resignato: vt hīdem quibus ante steterunt constituas eas. Item resignare claudere. Cice. lib. iiii. Et lumina morte resignant. Antiqui etiā resignare psubscribere: et resignatū es dicebat militi cum ob delictum iustu tribui militi ne stipendiū ei daretur in tabulas referre datur. Item resignare reddere quod fit cum in libris datur: et accepto pecuniā quā accepta signauim⁹ redditam demonstramus. Dozacijs. lib. ii. car. Res resigno quas dedit.

Resimus penul. pio. ex re & simus: idem est qđ simus: hoc est qui sursum versus depressas hz naves. Cice. Simus posuit. Dū tenera atondent sine virgulta. Cypell. Ser. Sime grecū est nomē. i. prellis narib⁹:

vnde et simias dicimus. De resimus. Colu. lib. vii. loquens de boum indole. Dandoū inquit naribus resimis patulis. Vniū contrariū est desimus p eo qui non est prellis naribus.

Resina humo: et arborib⁹ deflūēs in hīsdēq; residens: a quo resinatus a. um. qđ est resina silita sicut a pice picatū. Juue. Quid em resinata iuuentus.

Resoluo quasi dissoluo. Col. lib. ii. Et his nihil nō melius resoluta humo qđ densa prouenit. Itē resoluere destruire: amouere. Cice. lib. i. geor. Inuitat geni alis hyems curasq; resolut. i. amouet. Itē dissoluere et qđ ligatū erat non ligatū facere. Quid. lib. i. me. Et velare caput: cinctaq; resolute vestes.

Respicio retro aspicio. Plaut. in aul. Tu ex hoc loco digitū transfuerim aut vnguē latum excesseris: aut si respexeris donec ego te misero. Interdū respicere est respectum habere/ prouidere/ remediare. Plau. ciceroni. Qu si aut cesar respexerit seu aut africanē legiones celeriter venerint securus vos ex hac parte reddemus. Teren. in an. Carine me & te impudens nisi quid dū respiciatū perdidit. i. prouident: vel redemū dū afferat. Interdū custodire reseruare amare. Itē in beau. Deniq; nullū amittē respicere: id ē custodire. Et in phor. Dū nos respiciatū gnatas inueni nuptā cū tuo filio. i. diligunt.

Respecto as. sepe video/amo/adiuuo. Cice. Si quis pios respectant numina.

Respectus modo ipsam respectiōē. Plau. Et me respectu terruit. Dodo rōnē qua ad aliqd agendū mouemur. Pl. Nā qđ respectu cōmotus abcesserat.

Respiro spiritū capio/resuscito/seu in statū pulsiū redeo. Plaut. in epi. Dane sine respire queo immo acquiesce animo male est recipi anhelitū. Et. Aulo tozquato. Si armis aut conditione possitis aut fatigatione abiectis: aut victoria detractis ciuitas respiciatur: et dignitate tua tibi & fortuna vti licebit. in statū pulsiū redierit.

Respondeo es. et respondo is. Danil. lib. v. Sic etiā magno quedā respondere modo. Est autē respondere posteriore loco dicere: a q̄ responsum responso. Et dicimus ego respondeo tibi et ad te. Pl. Et ad eos breuissime respondissent: greca tamen meliorē modū habent. Unde xenophon in lib. quem fecit de miseria tyrānoꝝ. καὶ οἱ εἶπον ὑπολαβόντες ὅτι ἡδία εἶναι τὸν λαόν. καὶ εἶπον ἀπὸ τῶν ἄλλων τὰ ἐν ἀφῶροις ἡμῶν πολεμικῶν τοῦτο τοῦ ἀρχαῖου πᾶσι παραμα τεύεσθαι. Aliquādo significat conuenire/consentire: et parem esse. Cice. Dicitis respondēt cetera matris. i. consentiūt: et conformia sunt. Pl. lib. xxxv. Structurā ad nouā et libellā & ad perpendicularū responderē oportet. Cice. lib. tul. Nec tū si quis magnis ingenijs in eo genere exiterunt nō satis grecorū glorie responderūt: id est accesserunt vel pares fuerūt. Hiero. ad furia. Et qđ nati sunt liberi pro generi responderūt: i. similes fuerunt. Cicero trebo. Cui quidē vt ceter⁹ reb⁹ posse in amore certe respoñdebo. i. satisficiam: vel par ero. Cice. Illa seges demū votis responderet auari agricolae. Aliq̄ respicere seu cōtra positi esse. Itē li. vj. Contra elata mari responderet gnosia tellus.

Respuo is. vide in dictione spuo.

Restagnare extra redundare seu aquā continere. Col. lib. ii. Ita quasi palus in aliqua parte subfides restagnat sulcis deriuanda est: quippe a quarū abundantia acq; penuria: gramminibus equē est exiit. Cōponitur autē ex re et stagnare.

Restauro as. ex re et stauro: vnde et instauro significat reintegro. Just. lib. ii. Interea et datus cū bellū restaurare: et in apparatu decidit.

Restare superesse. Cice. in Lato. Nec eū equalib⁹ solū

qui pauci admodum restant. Itē remotum esse. Enni.
 Restat vltus fuit. i. dilatat et remotus est. Itē retrosta-
 re. Terē. in eu. Cū illū dū deq̄ offēs senē pdant
 qui me bodie remozat? est: meq̄ adeo qui restiterim.
 Itē resistere. Cice. de finibus. Nullā querēs volu-
 prate stoici restant. Item restare cū dātio significat
 manere: et cū actō: vt h̄ mibi restat. i. boc me manet.
 Virg. lib. vii. Hoc latio restare canūt qui sanguine
 noītrū Homē in astra ferant.
 Restito as. sepe moras facio. Terē. in eu. Epi foras sce-
 leste: at etiā restitras? fugitiue prodi.
 Restito is. retro silito. Hier. lib. ii. Re. Cūq̄ transisset
 vniuersus populus et rex iordanē restitit: et ocular?
 est rex berzelai. Et resistere est aduersari/ repugnari.
 Cice. Lū resistere eius improbitati nō possem.
 Restire est ad referendū/ labozandū/ colendū ve aptum
 esse. Col. lib. iiii. Nam vt queq̄ restire incipiūt tem-
 pestiue legunt: et que nō dā maturitatē ceperūt vug-
 line dispendio differuntur.
 Restibilis qui restituit et referitur. Pli. lib. xviii. Lon-
 ceptū leporis vtero exēptū bis que parere desierint
 restibilis sc̄uiditate afferre. Unde ager restibilis.
 Col. lib. ii. Fagellus terre mandabit: vel in veterano
 vs melius pingui et restibilis agro. Restus. Restibilis
 ager fit qui cōtinuo biēnio scri: restibilis leges est: q̄
 regerminat: quasi cuius sc̄cū ditas in sequente quoz
 annū restitit. Hęc palimblaston vocat. Pli. Ober-
 tatis: tamē tante sunt: vt sequēte anno sponte restibi-
 lio fiat seges.
 Restituo is. modo significat reddo. Terē. Enatum ei
 restituit. Dodo in statū p̄stintū reduco. Iusti. Hūc
 regno a patre p̄uuarū filius restituerat: et. apic resti-
 tuunt volentes: cupientesq̄: vt cuius patrie: et filius
 patri. Hūc restituito repositio. Cui? restituere inq̄
 plus est q̄ exhibere: Hā exhibere est p̄stnā cor: por-
 prebere. Restituere dō est etiā possessōre facere: fru-
 ctusq̄ reddere. Hūc restibilis ager.
 Restis funis a restio vt quidā aiunt: vt quecumq̄ ligata
 stare faciat. Apulei. Restis qua grabatulus erat in
 certus aggredior: expedit.
 Restio omis. funiculus. Quo etiā nomine dictus fuit
 p̄ozauus augusti.
 Restingo is. n. cti. a stinguo cōpositū est. Unde et di-
 stinguo et extinguo. Stinguo vero/ vt opinor signifi-
 cat obscuro: de quo Puli. Extinguo extingit: cui? sim-
 plex in raro vsū ē. Cicero tū in arato. participio vsus
 est. Quē neq̄ tēpēstas perimit: neq̄ lōga vetustas.
 Interimet stinguens p̄clara insignia cēlū. Idem in
 p̄ogno. Et cum luna means biperonis officit orbi:
 Stingunt radij ceca caligine tecti. Restinguere autē
 est qd̄ vernacula lingua dicim? rememorzare. Plau-
 in cas. Ignem restinguūt aqua. Virg. Quale per estū
 Dulcis aque salente sc̄im restinguere ruo.
 Restringo is. retro stringo. Pli. lib. xxv. Item belli
 imaginē p̄nit restrictis a tergo manibus alexandro
 in curru triumphante. Aliquādo valde seu perfecte
 stringo. Amb. lib. i. offi. Et lingua tua mēi sub dita
 fit restringatur habere vinculis. Aliq̄ñ soluo. Apul.
 Iumentum restringit abirez stabulo liberum sinit:
 quod stabularius inuentū mor domum reducit. Ali-
 quādo rursus stringo. Idē. Et duplici ne solui facile
 queat restringit.
 Restilio filis. penul. cor. Vide in dictione resulto.
 Restulto a restilio fit: quod significat in cōtrarium salio
 reuortoz/ agoz/ rebello. Pli. Quādoq̄ resilit vul-
 nus et curare scalpello oportet. Hiero. ad nepotem
 Sagitta in lapidē nūq̄ figitur. Interdū resiliēs per-
 cutit dirigētē. Et resillire est cito recedere. Quadri-
 garius li. vj. Atroxius caute dextrā bumerū sauciat.
 neq̄ resillit. Reulcare igit resillire reulcari: in con-

trariū ferri/ seu reaudiri: ac reclamari. Virg. lib. v.
 Pulsati colles clamore resultant. Sic et disulto: vt
 apud eundē lib. vii. Impulsu quo maximus insonat
 etber disultant ripe.

Resumo pe. pro. rursus sumo. Pli. Resumptis post
 longā egreditur viribus.

Resupino as. sursum reuoluo. Hā supinare est sursum
 voluere a supino. Iuue. Et multū referens de meco-
 nate supino. Hā pronus supinūq̄ ac resupinus con-
 traria sūt. Col. li. iiii. Quia siue pronū: siue resupinū.
 Pli. Cosq̄ sciopidas vocari qui in maiori estu humi
 iacentes resupini ymbra se pedū p̄tegunt. Itē resu-
 pinus proiectus mollior. Quā. Et modo cantabā
 veteres resupinus amozes. Resupinare igit inuer-
 tere/ subuertere. Interdū etiā a p̄posito: seu incepto
 reuocare: diserre peruertere. Iuue. Quā resupinat
 amici. Idem. Et resupinati cessantia tympana galli.
 Sed hec per translationē.

Rete tis. neu. ge. et retus mas. ac feminini: et hec retia
 g. a rapio: vel a raritate: vt inquit Car. Plau. in ru-
 Non vides p̄erre me inuidū retē sine squamolo pe-
 cu. Et iterū ibi. Hā tūc et operā et ludos facit et retias
 vt tēpēstas est. Rete dō in ablo rete. p̄reti. Quā.
 lib. v. fat. posuit. Cur tibi pro libyis claudunt rete
 leones. Hūc fit irretio is.

Reticulum diminutiū a rete. Quo nomine vti sepe
 Hiero. in instrumēto veteri. Est et genus retis: quod
 in orbem spargitur: quod aliq̄ñ capitur pro tegmine
 muliebus capitis qd̄ capillos cōtinet. Iuue. Reticu-
 lumq̄ comis auratum inq̄p̄tibus implet. Et est re-
 ticulum faculis in modum retis: quo viatores de-
 narios et panea gestant. Hōza. Et sic reticulū panis
 venales inter onulco forte vebas humero. Alio no-
 mine dicitur funda.

Retiaculum diminutiū a retia. Hiero. in psalmis. Ca-
 dēt in retiaculum peccatozes. Plau. in afi. Iubeas
 vna opera me p̄ficari in aerem: venari aut retiaculo
 in medio mari.

Reticulum idē quod reticulū. s. tegmen capitis.

Reticula dimi. a retis femi. ge.

Reticulatus a. um. quod est factū in modū retis. Pli.
 lib. xxvj. Reticulata structuram: qua frequētissime
 romē struit remis oportunā.

Retiarius dicebatur qui rete emicabat. Nam cōpositi
 gladiatozes per paria diuersa nomina sortiebantur.
 Nam alter dicebatur retiarius q̄ rete faceret. Alter
 securo: perinde ac retiariū fugiens vel fugā simulās
 sequeretur: hoc genus pugne instituit pitracus vnus
 et septē sapientibus.

Rete sunt arbozes que ex ripis fluminū eminent: aut in
 alueis ipsorum extant a retibus dicte q̄ p̄tererētes
 naues retinerēt inlar retium. Unde in edicto p̄ero-
 rum legitur: retanda flumina: qd̄ significat purgādar
 ne quid moze: sive periculi nauibus in ea virgulta in-
 cidentibus fiat.

Retego is. pe. co. qd̄ tectū erat denudo.

Retero is. contrariū est suo simpliciter. Significat em̄ qd̄
 textum erat reddo non textum. Tractum a telis que
 destruant cum retepuntur. Et retegere rursus referre
 renouare. Varius Liceroni. An quod adolescens
 p̄stilit cum etiā errare cū exultatione possem: id nūc
 etate precipitata cōmutem: ac ne ipse retegam. Item
 significat aperire/ dissoluere.

Retineo es. penul. cor. remozoz. Unde retinacula per
 translationē ponit pro recordoz: vt cum dicimus Si
 retines q̄ dicta sunt. Aliq̄ñ p̄cobere. Amb. Satis
 abunde q̄ dixisse me credo superiori tractatu quādam
 modū cōp̄ri vel nūdi natalē dñi suscipere debeam?
 et supueniētē festiuitatem eius ab omni ambitione
 retinere: vt quicq̄ perdat vel cōsumat. Lact. lib. vj.

Romen itaq; solum retinuerit: vln vero r ratione
 z effectū perdidit.
Retento as. frequentatiuū sepe retineo. Plaut. in ast.
 Cur me retentat? Et retentare iterū tentare. Quis.
 lib. j. me. Frigis metuitoz loqui ne more iuuece: Du
 giat z timide verba intermissa retentat: id est iterum
 tentat proferre.
Retinacula: quibus aliqd retinet siue remorat. Virg.
 lib. j. geor. Atq; amerina parat lente retinacula vici.
Retorqueo es. retro iacio vel mitto. Amb. li. j. offi. Et
 quis septus armatis nō retorquebat cōiūciū.
Retracto as. a retrabo: qđ significat rursus traho: re/
 uoco ve. Unde liber retractationū: quē pater meus
 Aug. edidit recte appellatus: in quo que min^o docte
 alibi tractauerat retractauit. i. reuocauit. Aliquādo
 retractare est retro trahere/ reculare/ reuicere. Virg.
 lib. i. en. Semianimesq; micant digiti ferrūq; retra/
 ctant. Colu. lib. v. Hęc eozūq; similia post putationē
 tractanda sunt retrotractanda z remouenda.
Retrimuo recōpendo: quasi retro tribuo.
Retrimētū a retero is. videt esse sicut detrimentum a
 detero. Car. Amurca cuz ex olea est expressa qui est
 humor aquatilis ac retinētū conditū in vas scille.
Retorridus da. dum. quod intempēstiuē amissis virib^o
 a sole torretur. Colu. lib. iij. Si in olea vnus ramus
 tota fiet retorrida.
Retorescere idem est qđ retorridū fieri. Idem lib. iij.
 Deinde sata non ita enutriunt: vt ante cōualecāt ac
 prostant q̄ retorescant.
Rerrudo is. penul. pro. retro trudo. Plau. in epi. Lepi
 rursum vorium ad illa pauillatim accedere quasi re/
 truderet hominē me vis inuicim.
Retundo is. Vide in dictione cundo.
Reualefco cis. ad sanitatē redigo. Gel. Q. in eozum si
 nibus sub ipso oppido ex capitali morbo reualuisset.
Reuerto is. pe. cor. retro venio/ reuerto.
Reuerto deponens: et reuerto redeo: qđ retro verto.
 Cic. apio. Conscēdēs iam nauē epheso leo diciam
 iam reuertit. Et lib. iij. offi. Factus ē alter eius sisten
 di vas: vt si ille nō reuertisset: moriēdū esset ipi. Ali
 quādo reuertit ponit simpliciter. p. venire/ diuertere.
 Idē Ad Chrysipti laqueos reuertamur: cuz nihil de
 Chrysipto antea dixisset.
Reuelo as. penul. pro. contrariū est suo simplici: velo
 qđ reuo significat: vt reuela oculos meos: id ē aperi
 et detege.
Reuello is. vide in dictione vello.
Reuiso is. redeo vt videam. Terē. in an. Reuiso quid
 agant: aut quid capret cōsiliū. Plau. in truc. Nūquid
 naz me vis aliud? Et quādo ociū tibi sit me reuisas
 id est ad viuendū me reuenias.
Reuisisco is. reuixi rursum viuus fio.
Reuoco as. penul. cor. retro uoco/ reduco/ retrabo/ re/
 trouerto/ reuiscito. Die. Non illū vxoris lachrymę
 nec cōmuniō sanguinis: nō despectans cūta ex alto
 de^o a celere reuocat. i. retrahit: vnde z reuocare pe/
 dem dicimus nō modo de animalibus: sed etiam de
 fluminibus. Virg. Luncatur z armis rauca sonās
 reuocatoz pedem. Sal. Sepius vindicatū est in eos
 qui contra imperium in hostem pugnauerant: quoz
 tardius reuocati pelio excesserant qđ qui signa reli/
 querunt: aut pulsi loco cedere ausi erant. i. retro vo/
 cati. Plaur. in cur. Postq; hęc mihi narrauit ab illo
 reuocat me illico. i. vt redeam vocat. Laca. lib. iij.
 Facientia mortuoz corpora erepit: eozq; nominibus
 suis inlamos a morte reuocauit. i. suscitauit. Ali
 quādo reuocare significat per vices mutuo vocare.
 Car. Quod nobis ministrare pueri diebus festis ci
 cer viride: qui nos puocare cum audeant: nos illos

reuocare timemus. Quis compositi est ad reuoco
 Cic. j. offi. Danda igit opera est: vt si etiā aberrare
 ad alia ceperit ad reuocet oratio.
Reuolo as. pe. cor. retro volo. Cic. libro. iij. de natura
 grauis Equē in tergo huolāriū colla z capita in tergo
 reponit: quod qđ ipse dix facere nō potest: quia non
 habet vnde nitatur reuolat: vt ipse quoz quiescat in
 eius locū succedit ex his q̄ assequit: eoz vicissitudo
 in omni cursu conseruat.
Reus: dicitur quicunq; in litem adducitur: etiā si nihil
 admiserit. i. contra quē quispiam agit. Cic. lib. ij. de
 ora. Reos appello non modo eos qui arguuntur: sed
 omnes de quozū re disceptatur. Unde a re dicit reus
 qđ rei alicui obnoxius sit: vel a re quā promittit: reus
 fieri: vt Disco. inquit nihil aliud est nisi apud pzetozē
 legibus interrogari.
Reus agit qui accusat. Reus peragitur qui battual
 Plinius iunior. Dum ille peragitur reus sedimus.
 Iureconsul. Derogisse reū non alis quis videtur nisi
 et condemnauerit.
Reus stipulādo qui stipulaf. Reus pmittendo qui suo
 noie quid p altero promittit.
Reus voti inquit sacro. qui suscepto voto se numis
 nibus obligat.

R Ante M

Rba fluui^o a quo nomē medicamēto notabili: vt Am/
 mianus inquit: quod rbcōn seu rba barbaz atq; pon
 ticum vocatur.
Rhadamantibus Jouis ex europa filius z rex lycie: qui
 qđ seuerus fuerit et iusticie executor: fingitur a poetis
 apud inferos nocētū explorare culpas. De quo Vir
 gi. lib. vj. Bnosius hic rhadamantibus habet durissi
 ma regna. Castigatoz auditos dolos: subigitoz fateri.
 Quē quis apud superos furto letat^o inani. Distulit
 in serā cōmissa piacula morte.
Rbagades et rbagadia vocant scissure q̄ in sede. pueni
 unt. Dicit rbagades a verbo greco παγίω quod
 significat abrupō. De hoc in dictione condylomata.
 Comedo vulgariter māçadure de muro.
Rhanusia: vide in dictione rami.
Rhammetee nomen populi viri.
Rbampsinus nomen propitiū regis egypti: vt Hero
 do. lib. ij. hist. refert.
Rbagearum: nomen ciuitatis medozum ab auulsiōne
 terremotus.
Rhea celi z terre filia: quę alio nomine cibelle dicitur.
Rbeda vocabulū gallicū vt inqt Quinti. Et significat
 carrucā. Unde a Liccone rbedarius dicitur est aurē
 ga rectoroz ipsius rbede: inde epi redium
Rbegyum oppidum situm in margine Italię cui greci
 nomē dederē a fractura per y. rbegyon em grecē ab
 ruptū dicit. Nam em scilia auulsa abruptaq; est ad
 Italia Trogu: qm inqt grece abrupta hoc nomine
 pnunciat: greci a debiscendi argumento nomē dede
 re Olym rbegyne ciuitatē: ingens fuit portētia: ob eā
 qđ causam nomē ciuitati factū esse autumat: quasi re/
 gia vrbs foret: vñ z Stra. scribit quosdā erit in asse
 a quodā rege dici potuisse. Sicq; ab lq; aspiratione
 scribendū esset. Ab rbegyo dicitur sunt rbegyni. Est
 aliud regiū cisalpine gallicę opidū nō longe a parma
 et mutina a lepidio instauratū qđ et regiū lepidi pro
 differētia alterius dicit: a quo regiensis: sed melius
 dicit regiū lingobardię.
Rbebanus fl. vnus in faucib^o bosphori thracię vt Plī.
 lib. v. testatur.
Rbemi populi gallicę: vñ preciosissimū tele genus rbe/
 mēse: cōicata aliis qđ galliarū ppsis texunt gloria.
Rbenus z rbenū vtroq; modo dicit pro fluuio gallicę qđ
 de iugo rtheticę alpū vlti i oceanū pliuada cursum